

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1104

11.05.2024 (135)

Michael Kühnen

De tweede revolutie Deel II: De Volksstaat

Deel 1

VOORWOORD

"De Volksstaat" is het tweede deel van mijn programmatische geschriften over de komende Tweede Revolutie.

Het eerste deel, "Glaube und Kampf" (Geloof en strijd), ging vooral over het wereldbeeld van nationaalsocialisten van de jongere generatie; deze keer gaat het over de vorm en het ontwerp van het nieuwe Rijk van alle Duitsers.

Onze belangrijkste eis in de dagelijkse politieke strijd is:

"LIFT NS BAN!"

Want zonder een vrije ontwikkeling van de vernieuwde nationaalsocialistische Duitse Arbeiderspartij zal er geen nationale wedergeboorte zijn. Dit doel, onbetwist in de kring van kameraden, stuit echter nog steeds op wijdverbreid onbegrip bij het grote publiek:

De ontevredenheid over het verstarde partijstelsel groeit, en ook het nationaalsocialisme komt steeds meer in een positief daglicht te staan. Maar men is al te zeer geneigd om het nationaalsocialisme te zien als een regeringsvorm die

in 1945 spoorloos verdween, in plaats van een idee dat een antwoord heeft op de problemen van het heden en de toekomst. De groeiende belangstelling voor Adolf Hitler, zijn idee en zijn staat is dus meer historisch dan politiek. We moeten dit veranderen als we serieus genomen willen worden als revolutionaire kracht onder de mensen.

We willen niet langer gezien worden als "uniformfetisjisten", als "Hitlers harlekijns", we weerleggen de slogan van de geest die links staat. We plannen de revolutie van rechts en tonen de traditie en transformatie van een levende beweging waarvan de dromen niet begraven zijn:

Dromen van recht en vrijheid, van leefruimte en wereldmacht, van ras en natie, van het Avondland en de definitieve oplossing van het Joodse vraagstuk, van de derde weg voorbij kapitalisme en communisme, van de Volksgemeinschaft der Deutschen.

Ik wil deze dromen in het kader van dit tweede deel in een vaste vorm gieten, niet om een dogma te creëren - wij zijn geen blinde dogmatici - maar om de contouren van een nieuw, mooier Duitsland te schetsen. Ik houd me niet bezig met staatsfilosofie, ik stel geen regeringsprogramma op, maar zoals het nodig was om de principes van ons idee opnieuw te presenteren, zonder van een wereldbeeld een ideologie te maken, zo moeten we ook onze ideeën over de nationaalsocialistische volksstaat van de toekomst presenteren, maar zonder daarmee een pluriforme volksbeweging in een keurslijf te dwingen. Details worden overgelaten aan de revolutionaire ontwikkeling, maar principes moeten worden uitgedrukt.

Sommige kameraden zullen mij er misschien van beschuldigen dat ik waarheden en ideeën die voor altijd in "Mein Kampf" zijn vastgelegd, wil vervalsen of herinterpreteren. Niets is minder waar!

De leider Adolf Hitler, zijn werk en zijn leven, is en blijft de hoogste autoriteit en het onbereikbare rolmodel voor elke ware nationaalsocialist, - maar de tijd staat niet stil; een idee en een beweging moeten kunnen veranderen zonder daardoor zijn principes op te geven; de katholieke kerk heeft ons dit eeuwenlang laten zien.

En wij - de nationale en socialistische jeugd in een bezet en verwoest land - hebben het recht om na te denken over onze weg naar de overwinning. Nostalgie is geen vervanging voor politiek!

Dus koos ik de term als ondertitel:

Nationaal Socialisme tussen Lodewijk Napoleon en Mao Tse-tung, wat vervreemdend kan lijken voor sommige oude campagnevoerders. Natuurlijk

beweer ik niet dat de neef van de grote Corsicaan en de succesvolle Chinese revolutionair nationaalsocialisten waren, hoewel er zeker raakvlakken zijn met het Bonapartisme en het Maoïsme. Maar het gaat om iets anders:

Het tweede Franse rijk van Lodewijk Napoleon is voor ons het bewijs dat een grote held - ondanks zijn falen in machtspolitiek - de kleinere kleinkinderen kan inspireren tot een succesvolle reorganisatie.

Maar Mao Tse-tung bewees ons dat revolutie niet noodzakelijkerwijs hoeft te eindigen in een verzadigde, zelfvoldane "nieuwe klasse" van bureaucratische partijfunctionarissen. Hij liet revolutionairen over de hele wereld zien dat een steeds vernieuwende partij de dreigende gevaren van reactie kan uitbannen. Maar het derde politieke rolmodel voor het vormgeven van de stralende wedergeboorte van ons Reich moet Ernst Röhm zijn, de chef-staf van de SA, die het concept van de "Tweede Revolutie" creëerde en er zijn leven voor gaf.

Maar dit alles krijgt alleen betekenis tegen de achtergrond van de titanenfiguur van Adolf Hitler en de herinnering aan het Groot-Duitse Rijk, dat twaalf jaar lang het verlangen van de Duitsers vervulde - het verlangen naar grootheid, waardigheid, glorie, vrijheid en sociale rechtvaardigheid - en dat ten onder ging aan de overmacht van de vijanden en het verraad van de reactie. De erfenis van onze vaders leeft in ons.

Op een dag zal de dag van wraak komen!

Ik zal in sommige opzichten herhalen wat ik al had gezegd in "Geloof en strijd", maar we zien het nu in een andere context; voor de rest heeft Dr. Goebbels ons geleerd dat de waarheid niet vaak genoeg kan worden verteld.

Ik schrijf deze regels ook tijdens mijn gevangenschap en ik ben me bewust van de gevaren van mijn open woord.

Maar ik ben vrij door mijn geboorte! Ik ben een Duitser - geen bezettingsrepubliek! Wat kan mij de politieke dwangbuizen van de overwinnaars van 45 schelen? Ik spreek mijn mening uit!

Het gaat over Duitsland. Wie wil er laf achterover leunen?

DE ZON GAAT NOOIT ONDER VOOR ONS!

1. DE STAAT

"Het Rijk is vrede!" - Lodewijk Napoleon

Het historische voorbeeld: het tweede rijk

In 1815 werd Napoleon definitief verslagen.

De Slag bij Waterloo - aan Franse kant toch maar een slachting van jonge, onervaren jongens en oude veteranen van een Europese oorlog die jaren had geduurd - werd verloren; de grote Corsicaan werd verbannen naar Sint Helena, waar hij jaren later bitter en eenzaam stierf.

Met zijn nederlaag, zijn dood - zo leek het - stierven ook zijn dromen. Het machtige Franse rijk, dat heel Europa met oorlog had bedekt en uiteindelijk had overheerst, lag aan diggelen. Er bleef geen spoor van hem over. Symbolen, titels en ideeën van het Napoleontische Rijk werden in heel Europa verboden - zelfs in het verslagen en vernederde Frankrijk. De adelaars lagen in het stof van de geschiedenis, begraven onder rivieren van bloed en de vloeken van de overwinnaars.

Maarschalken en hoogwaardigheidsbekleders van het keizerrijk werden vervolgd en leidden een ellendig leven tenzij ze het systeem dienden dat de overwinnaars voor Frankrijk hadden gekozen - het Anclen-regime, het reactionaire koninklijke bewind. De troonopvolger, Napoleons enige zoon, werd opgevoed als een Oostenrijkse prins en stierf jong.

De Fransen, die onder de keizer de heersers van het continent waren geweest, die hun keizer enthousiast hadden toegejuicht in de dagen van glorie en succes, zelfs bijna tot het bittere einde, waren leeggebleed. De massa van zijn leger was in Rusland gebleven, de Garde had zich opgeofferd in de laatste slag - zonder succes en schijnbaar zonder doel. Honderdduizenden van de besten waren gevallen en toch had de keizer verloren.

In Frankrijk was er sprake van Caesars manie, van het bloedige beest, van de megalomaan die zijn volk had opgeofferd aan ongebreidelde persoonlijke ambitie, aan een ijdele zucht naar glorie. Degenen die nog steeds hun stem verhieven ter verdediging van het vroegere regime dat spoorloos was verdwenen, van de aardbodem was gewist, dreigden te worden verscheurd door de publieke opinie of door de handlangers van de Restauratie. Er waren maar weinig keizergetrouwen, zonder moed en zonder hoop. Het keizerrijk - dat slechts tien jaar had bestaan - was een droom. Onvervuld verlangen voor de weinigen die trouw waren, een nachtmerrie voor de meesten. -

Jaren later, wanneer de kist van de keizer van Sint-Helena naar Parijs wordt

overgebracht, is de stemming onder de mensen veranderd. De oude kreten "*Vive l'empereur!* - *Leve de keizer!*"

Broeders en maarschalken van de grote dode staan voor de kist in hun historische uniformen. Maar het was slechts weemoed, geen toekomst. Het geschreeuw van de menigte - zeker niet de meerderheid van het volk - was voor een dode man van wie alleen de herinnering aan de overwinningen overbleef. Er was geen erfgenaam en geen hoop op een nieuw begin. Hoe moest dat er dan uitzien?

Alle staten van Europa waren overeengekomen om nooit meer een Napoleon aan het hoofd van de Franse natie te tolereren; ze steunden het corrupte koninkrijk uit alle macht. Dit systeem was niet bepaald populair onder het volk, maar het zorgde wel voor een zekere welvaart, economische stabiliteit en vrede. En het waarschuwde onophoudelijk voor de nare gevolgen die onvermijdelijk zouden volgen op het Bonapartisme, dat de natie al eens onheil had gebracht. Elke beweging van de zwakke groepen die trouw waren aan de keizer werd neergeslagen. Het volk bleef onverschillig.

In het verre Zwitserland zat in die tijd een jongeman met bizarre, gekke dromen; zijn moedertaal - Frans - sprak hij met een vreemd, Duits accent en in Frankrijk mocht hij niet komen. Zijn naam: Lodewijk Napoleon, een neef van de keizer.

Hij was geen genie, maar ook niet dom. Geen meeslepde, allesoverheersende persoonlijkheid zoals zijn oom, maar hij had wel moed: de moed om gek te doen! Want was het niet gek van deze jonge avonturier om aanspraak te maken op de Franse keizerstroon? De meeste mensen lachten alleen maar, sommigen keken argwanend naar zijn activiteiten, slechts een paar duizend mensen geloofden in hem:

Veteranen van de Napoleontische oorlogen en een paar jongeren die dachten dat ze stikten in het benauwde burgerlijke tijdperk van het uitgaande koninkrijk. De lachers hadden gelijk: twee belachelijke coupogingen van de prins mislukken jammerlijk; de tweede leidt tot zijn arrestatie en jarenlange gevangenschap, waaruit hij uiteindelijk weet te ontsnappen naar het buitenland, de ruïnes van zijn dromen achterlatend.

Dertig jaar na het einde van het Keizerrijk begon de stabiliteit van de Restauratie te vervagen. De economische problemen namen toe, arbeiders en jongeren kwamen in opstand, de koning vluchtte.

In 1848, 33 jaar na Waterloo, zegeviert de revolutie.

De Bonapartisten waren slechts een deel van deze revolutionaire

vrijheidsbeweging en zeker niet de grootste. Eerder een kleine minderheid van dromers en avonturiers, maar de verboden waren eindelijk gevallen! Nog steeds dacht bijna niemand dat een hernieuwd rijk mogelijk was - slechts een enkeling wenste het, maar de Bonapartisten mochten nu openlijk de prestaties en grootsheid van de dode keizer herdenken en in deze maanden werd Napoleon eindelijk een nationale held. Dat is hij tot op de dag van vandaag gebleven.

De presidentsverkiezingen van datzelfde jaar brachten een sensatie voor de jonge republiek. Geen van de vele politieke groeperingen in het land had dit verwacht :

Lodewijk Napoleon, die bijna niemand in Frankrijk persoonlijk kende, wiens volgelingen voor het eerst openlijk verschenen na decennia van verbod, die zichzelf tot dan toe alleen onder de aandacht van de Fransen had gebracht door mislukte avonturen, werd met een overweldigende meerderheid tot president gekozen! "Frankrijk heeft niet een persoon gekozen, maar een naam - Napoleon", zeiden de politici.

Maar er volgden meer sensaties. De buitenlandse mogendheden, verrast en geschokt, stonden machteloos tegenover het voldongen feit. Ze dreigden dat ze een President Napoleon zouden accepteren - maar nooit een Keizer Napoleon.

"Het Keizerrijk betekent oorlog!" zeiden ze, en dit werd in Frankrijk een miljoen keer herhaald door de tegenstanders van de Prins President. Voor hen allemaal betekende het Keizerrijk: oorlog, uitgebreide grenzen, voortdurende gevechten, een onderworpen Europa, een vernieuwd wereldrijk in de Romeinse traditie. Het buitenland kon dit niet accepteren en de Fransen zelf waren bang voor een nieuwe editie van de vernietigingsoorlog van alle staten tegen een Napoleontisch Frankrijk.

Het leek erop dat de president van de prins nog maar twee mogelijkheden had:

Lodewijk Napoleon was in staat om de erfenis van zijn oom over te nemen waar deze had gefaald en de oorlog aan te gaan. Weinigen zouden hem gevolgd zijn en hij had het militaire genie van de keizer niet geërfd. Hoe kon hij hopen te winnen waar de grote dode was verslagen?

De tweede manier was om afstand te doen van de keizerlijke troon en het Bonapartisme om te vormen tot een democratische republikeinse beweging. Dat zou een verloochening van de fundamenteën zijn geweest.

Louls Napoleon koos de derde weg, wat iedereen verbijsterde, zijn plaats in de geschiedenis veilig stelde en hem tot een politiek rolmodel voor ons nationaalsocialisten maakte. Hij reisde door zijn land om een vernieuwing van het Napoleontische Rijk te promoten. Maar elk van zijn toespraken eindigde met de

uitdagende, op het eerste gezicht ongelooflijk klinkende verklaring: "**Het Rijk is vrede!**".

Lodewijk Napoleon verraadde de grote erfenis waartoe hij zich verplicht voelde niet, hij trok slechts de consequenties uit de nederlaag van zijn oom zonder zijn roem aan te tasten of zijn doelen te veranderen:

- Frankrijk als grote mogendheid - maar dankzij economisch succes en technische vooruitgang.
- Verander de grenzen - maar door economische en politieke druk.
- Frankrijk als de beslissende macht op het continent - maar door vaardige diplomatie.
- Romeinse traditie - maar zonder oorlog.

"Het Rijk is Vrede!"

Lodewijk Napoleon herinnerde aan de grote binnenlandse verwezenlijkingen van de keizer - administratie, rechtspraak, zelfbewustzijn en zelfvertrouwen bij het volk, nationale eenheid en enthousiasme - en hij beloofde hierop voort te bouwen.

"Het Rijk is vrede! Ik heb, net als de keizer, grote veroveringen te maken," zei de Prins President en daarna sprak hij over de uitroeiing van armoede, technische en economische vooruitgang en de interne grootsheid van Frankrijk.

In 1852 schafte Lodewijk Napoleon de republikeinse grondwet af en in een referendum benoemde de overgrote meerderheid van de Fransen hem op de keizerlijke troon. Hij noemde zichzelf Napoleon III. Het buitenland hield zich stil. Het onmogelijke was bereikt:

37 jaar na de totale nederlaag en verstoting van Napoleon was er opnieuw een Franse keizer uit het Huis Bonaparte!

De rest is geschiedenis. Onder het Keizerrijk, dat stabiel bleef tot de militaire nederlaag van Duitsland in 1870, boekte Frankrijk enorme vooruitgang. Het moderne Parijs ontstond, de spoorwegen, de openstelling van het land, de industrialisatie, de decennialange rol van scheidsrechter op het continent. Lodewijk Napoleon was geen genie, hij deed zijn plicht als Franse patriot en als erfgenaam van een groot man. Geen monument getuigt van hem, hij is

vergeten.

Maar de grote Napoleon, de ooit schijnbaar mislukte keizer, wordt beschouwd als de grootste Fransman van de vorige eeuw - en dat was hij waarschijnlijk ook. Wat hij begon en wat zijn neef voortzette, te beginnen bij het beginpunt, vormde Frankrijk tot de Grande Nation.

Wet en vrijheid

In het leven van een natie zijn er drie politieke niveaus:

- De historische taak en de zin van het leven van de natie
- Het bestuur van de staat, overheid en economie
- Δε vormgeving van de persoonlijke levenssfeer van de individuele burger.

Als we aan de nationaalsocialistische volksstaat denken, dringt het eerste niveau - de zin van ons historisch bestaan - zich aan ons op. Net zoals het individu wanhoopt aan zijn geluk en zijn leven als hij er niet in slaagt om het met betekenis te vullen, zo valt ook een natie in zelfvernietiging als ze misleid wordt over haar historische missie, geen betekenis meer ziet in zichzelf, of een andere zin krijgt in de strijd om de ziel van de massa.

Deze stand van zaken is opvallend in de democratische regimes van het Westen. Ze noemen zichzelf "pluralistische samenlevingen", d.w.z. ze geven - al is het maar in theorie - volledige vrijheid aan elke politieke, ideologische en religieuze overtuiging. We hebben in onze studie van het liberaal kapitalisme al vastgesteld dat deze vrijheid bijvoorbeeld in de BRD zeer beperkt is:

Er is de zogenaamde "Vrijheidsdemocratische Basisorde" (FDGO), die de bindende basis van de Duitse bezettingsmaatschappij zou moeten zijn en zo de liberalistische ideologische staat zou moeten vestigen. In werkelijkheid dient de FDGO alleen om een kleine laag van volksvreemde elementen aan de macht te houden.

Terwijl de democraten dagelijks hun eigen principes aan hun laars lappen - bijvoorbeeld het grondrecht op vrijheid van meningsuiting en vergadering - zijn echte rechten voor de gewone mensen volledig afwezig - bijvoorbeeld het recht op werk - en wordt er zelfs geen poging gedaan tot een gevoel van nationaal leven omdat het herenigingsgebod van de basiswet volledig is losgelaten in het praktische politieke werk.

Hoewel de Basiswet in theorie niet eens helemaal slecht is, is hij beslist niet geschikt als gemeenschappelijk ideologisch fundament voor onze natie. Het handhaven van de macht door een heersende klik zonder visie en zonder doel kan geen bindend fundament zijn.

De overgebleven vrijheid die gebruikt kan worden door zulke groepen, in wie het systeem geen vijand ziet maar slechts een soort hofnar, is echter voldoende om de eenheid van ons volk te verhinderen en het zo hulpeloos op de klippen van de toekomst te laten drijven.

Voor ons nationaalsocialisten kan het juridische en sociale systeem van het Westen daarom alleen een instrumentele betekenis hebben. Wij erkennen de wetten van de democraten in de wil om ze uit te bannen om voor het volk de weg naar een veilige toekomst vrij te maken. De zin van ons völkisch bestaan moeten we elders zoeken. De basisvoorwaarde voor deze zin is echter het loutere bestaan van een natie. Recht en vrijheid zijn ondeelbaar.

Ook het Duitse volk moet zijn recht op eenheid en de vrijheid om zijn nationale leven zelfstandig vorm te geven terugkrijgen. Zolang Groot-Duitsland niet als handelingsbekwame staat is georganiseerd en zijn bestaan niet door vredesverdragen kan worden veiliggesteld, zal de Duitse politiek altijd voorlopig en onzeker blijven. Alleen op basis van het recht en de vrijheid van ons volk vinden onze beschouwingen over de Volksstaat hun betekenis.

Zoals eerder gezegd is Groot-Duitsland een natuurlijk recht van ons volk. De strijd voor Groot-Duitsland is een beslissende toetssteen:

Dit laat zien wie vecht voor het recht en de vrijheid van ons volk en wie er alleen maar over praat. In de strijd voor Groot-Duitsland heeft de Duitse vrijheidsbeweging zich verenigd en hier heeft de democratie al elk moreel recht verloren om het lot van ons volk te blijven bepalen!

Gezien de situatie in de wereld is het te vergeven dat hereniging, zelfs meer dan dertig jaar na de wapenstilstand, een ongrijpbaar doel is gebleven. Maar het is een misdaad tegen de historische missie van ons volk dat de democraten hebben toegestaan dat eenheid vandaag noch als doel noch als taak wordt gezien.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder die ja immer in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militärisch von Deutschland, Vorkriegs-, Kriegsjahre und Nachkriegszeit haben nicht angeht, das kann die gesamte Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu stehen.“

Alle Nationalsozialisten sind wichtiger, Völker- und Rassenfragen werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des hochgeliebten Führers ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die wertvolle Gegen ist dies, dass die Vorkriegs- gegen alle weißen Völker () zu begeben. Seine Mittel und Erhaltung, Überführung und Rassenreinigung.

Ob „Hitler“ oder „Hitler“, ob in Wahrheit oder in Heuschreck, ob mit Propagandaarbeit, bewährte oder auf einem Schicksalsspiel andere Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerdhard Lenz

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

11005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Geef uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotograferen bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthecent.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuurders van WVO II is een absoluut mijnheer van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**

Number 174 (174) Printed 174 Printed 174 April 26, 2014 (174)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdhard Lenz

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!